

fra en Mand), sammen med sin Begjæring om at faae en vis Bæffed tillige sender et Frimærke til at frigjøre Svaret derpaa med. Denne Fremgangsmaade bruges nu meget hyppig af Private ligeoverfor Embedsmænd, og jeg skal nævne den ærede Landsthingsmand et Exempel paa, at den saa at sige bruges hver Dag. Det er nemlig med Hensyn til de Anmeldelser, der fremkomme til Skifteretterne om Fordringer i Fallitboer. Det er meget ofte, at der sendes flere hundrede Anmeldelser til saadanne Fallitboer, af hvilke der saa sendes Duplicater tilbage, og det er næsten altid Tilfældet, at der sendes Frimærker med disse Anmeldelser for dermed at frigjøre Tilbagefødselen af Duplicaterne. Det er jo et fuldstændig privat Anliggende at anmelde en Fordring for Skifteretten i et Fallitbo, og med den ærede Landsthingsmands Forslag saa at ville paalægge Statsmyndigheden: Skifteretten at tilbagegive Duplicatet af en saadan Annonce frigjort, det forekommer mig ikke vilde være et rigtigt eller ganske billigt Forlangende. Det vilde paabyrde Statskassen betydelige Udgifter i Form af Godtgjælfelser til Embedsmændene, og der er under disse Omstændigheder efter min Mening ikke tilstrækkelig Anledning til at træffe en saadan Foranstaltning. Uagtet den ærede Landsthingsmand af, hvad jeg har udtalt, vil see, at jeg har megen Sympathi for hans Tanke, troer jeg dog altsaa ikke, at den er praktisk, eller at hans dertil sigtende Forslag under Nr. 7 ret godt vil kunne lade sig udføre. — Der er dernæst af Udvalget foreslaaet til § 13, at der ligeledes i denne Paragraph foran „Brevet“ i 13de Linie skal indsættes Ordet „Brevfort“, efter hvad der er forudsat, maa det jo antages, at disse ville være Forsendelser, paa hvilke der forud er trykt et Frimærke. — Hvad Udvalgets næste Forslag til § 13 angaaer, nemlig Forslaget om, at den Sætning i Paragraphen, der lyder saaledes: „Forsendelser fra Statsmyndigheder til Private afgaae i Porto, forsaavidt de ikke angaae befalet Beretning eller afsættet Erklæring“, skal udgaae, da har jeg allerede tildeels begunnet samme ved de Uttringer, som jeg nys tillod mig i Anledning af det af den ærede Landsthingsmand fra

Bornholm stillede Forslag, og jeg skal derfor aldeles henholde mig dertil, foruden til hvad der endvidere derom er anført i Betænkningen. — Hvad det Forslag angaaer, som er stillet under Nr. 8 til § 13 af det ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer), hvilket gaaer ud paa, at det næstsidste Stykke af Paragraphen skal udgaae, da maa jeg erklære, at jeg troer, at dette Forslag er at foretrække for det Forslag, som Udvalget har stillet under Nr. 13 til § 13. Udvalget har nemlig under Nr. 13 stillet et Forslag om, at der i den 2den Linie af det næstsidste Stykke, efter Ordene „for lidet“ skal indskydes Ordene „for Forsendelser til Udlandet“, idet det har formeenet, at der efter de simple og klare Taxtregler, der ved Lovforslaget ville blive indførte, ingen Anledning er til at tilføde saadanne Ekstrav, som de omhandlede, hvilke kun kunne gjælde smaa Besløb, og som ligeoverfor den vedkommende Afsender og Modtager ville kunne fremkalde stor Bidløstighed, Vanfærlighed og Kjedsommelighed. Det maa jo imidlertid i det Hele taget antages, at alle Lovforslagets Bestemmelser egentlig kun angaae Forsendelser i Indlandet, medens Finansministeren derimod ved Lovforslagets § 28 faaer en almindelig Bestemmelse til at fastsætte Bestemmelser med Hensyn til Forsendelser mellem Danmark og Udlandet, og jeg skal derfor, forsaavidt den høitærede Finansminister maatte erklære, at den fornødne Bestemmelse om Ekstrav med Hensyn til Forsendelse til Udlandet vil kunne træffes, og gjøres gjældende, uden Hensyn til om det paagjældende Stykke staaer i Lovforslagets § 13 eller ikke, paa Udvalgets Vegne være villig til at tage dets Forslag under Nr. 13 tilbage, idet jeg anbefaler Thinget saa at stemme for det af det ærede 9de kongevalgte Medlem under Nr. 8 stillede Vædringsforslag om Udeladelsen af det næstsidste Stykke, med den deraf følgende Rettelse i det sidste Stykke i § 13. Jeg skal dernæst tillade mig at omtale Vædringsforslagene til § 14. Udvalget har formeenet, at det vilde være en meget god Forreining for Postvæsenet at give Convoluter uden særskilt Betaling, altsaa at sælge Convoluter for Frimærkerne Ppris, idet det fore-